

“GEZİ PARKI’NI BİZİM ANNA’MIZ OLARAK GÖRÜYÖRÜM.”

Çağrı ÇANKAYA

Khas Reklam atölyesi



Hindistan’ı bağımsızlığa götüren Mahatma Gandhi’den sonra 2011’de Anna Hazare adlı 73 yaşındaki bir eylemci hayatımıza girdi. Hindistan’daki yolsuzluk ve rüşvet vakalarına karşı tek başına açlık grevi eylemleri milyonları etkiledi. Türkiye’de ise Gezi parkı yıllardır olan bitenden sonra sembol olan ve özgürlüklerin savunulduğu bir yer haline geldi.

Bugün Türkiye’de yaşananlar bana yolda şahit olduğum bir olayı hatırlatıyor. Bu yolculuğa Hindistan’dan başlamıştım. Böyle bir yolculuğa çıkmak için kesinlikle en harika yerd. 3 ay orada kaldım. Hindistan’daki günlerim beni en çok değiştiren günler oldu diyebilirim. Bunlardan biri şüphesiz Anna’nın hareketiydi. Anna Hazare bir adam. Fakir bir ailenin çocuğu olan Anna’nın küçüklüğü tren istasyonlarında çiçek satarak geçmiş. Daha sonra Hint ordusunda profesyonel asker olan Anna, Pakistan-Hindistan savaşında ağır saldırı alan birkaç bölgeden sağ kurtulan sayılı insanlardanmış. Savaştan sonra Hint ordusundan gerekli fiziki koşullara uygun olmadığı için emekli edilmiş.



Savaşta yaşadıklarından sonra bir nedenden ötürü “Allah benim ölmemi istemedi” diye düşünen Anna, her şeyi bırakıp hayatını sadece insanlara yardım etmeye adanmış. Yaptığı iyilikler ve özverilerle halkın sevgisini kazanmış ve bir halk kahramanı olmuş.

O zamana dek Hindistan yolsuzluk ve hortumlamamanın olabilecek en üst düzeyde yaşandığı bir ülkedydi. Özellikle politikacılar Hindistan anayasasındaki bazı açıkları kullanarak güçlerine güç, paralarına para katıyordu. Bu durum yıllarca sürerek Hindistan’ı zengininin inanılmaz zengin, fakirinse inanılmaz fakir olduğu bir ülke haline getirdi.

5 Nisan 2011’de Anna hükümete meydan okudu ve anayasada yolsuzluk yapmalarına izin veren bazı açıkları değiştirmelerini talep etti. Dokunulmazlıklarının kaldırılmasını istedi ve tüm Hint halkının da hemfikir olduğu bu istekleri yerine getirilinceye dek hiçbir şey yemeyeceğini beyan edip açlık grevine başladı.

Anna’nın açlık greviyle birlikte ben dahil tüm Hindistan sokaklara döküldü. Ortalık mahşer günü gibiydi. Herkes Anna’yı destekliyor ve onun ölmemesini istiyordu. Sosyal medya, basın, sokaklar her yer bu olayla çalkalanıyordu. Tüm dünya televizyonları Anna’nın grevini canlı yayınlıyor ve Anna açlıktan bayıldığı ya da fenalaştığı zamanlar insanlar sokaklarda daha da çok kaos yaratıyordu. Sokakta Hintli arkadaşlarım bu anlara tanık olduğum için çok şanslı olduğumu söylüyor ve tek bir ağızdan bunun Hindistan’ın ikinci bağımsızlığı olduğunu söylüyorlardı. Orada olmaktan ve onlarla omuz omuza Anna’ya destek vermekten ben de gurur ve inanılmaz bir heyecan duyuyordum.

Beklentimiz Anna ölmeden gerekli düzenlemelerin yapılması ve

taleplerin kabul edilmesiydi. Hükümetse muhteşem bir inatla olanları görmezlikten geliyor, sokaktaki insanları ve Anna’yı eşkiyalıkla suçluyordu. Kısa sürede ünlülerin de dahil olduğu yüzlerce kişi Anna’nın yanına oturup onunla açlık grevine başlamıştı.

Çok ilginç ve ilham vericidir. Anna gücünü hiçlikten alıyordu. Dolayısıyla hükümet onu durdurmak için yapacak bir şey bulamadı. O hayatta hiçbir şeyi olmayan bir adamdı. Evi yoktu ve bir tapınakta yaşıyordu. Parası yoktu, çünkü sahip olduğu her şeyi zorda olanlara bağışlamıştı, tapınakta dağıtılan yemekleri yiyerek yaşıyordu. Arabası ya da maddi bir değeri olan hiçbir şeye sahip değildi. Banka hesapları yoktu, borcu yoktu, tehdit edebilecekleri bir akrabası bile bulunmuyordu. Sahip olduğu tek şey iki adet kıyafetti. Birini yıkadığında kuruyana kadar diğer kıyafetini giyer, insanlara yardım etmeye çalışırdı. Anna benim için gerçek bir süper kahramandı. Bir çeşit Batman’di. Ama hem teknikleri hem de görüntüsü Batman’dan çok farklıydı.

Politikacılar onu durduramadı çünkü hiçbir şeyle tehdit edemediler. Yemek vermeseler adam zaten açlık grevindeydi. Hapse atsalar orası onun için gayet lüktü bile. Başbakanın görüşme talebini de geri çeviren Anna “Siz bu talepleri yerine getirene kadar ben bir şey yemeyeceğim” demeye devam etti.

Günler geçtikçe Hint halkı daha da sinirleniyor, hükümetin bu duyarsızlığı karşısında çıkan olaylar da büyüyordu. Sonunda hükümet Anna ve halkın taleplerini uygulamak zorunda kaldı ve Anna 9 Nisan 2011 tarihinde grevine son verdi. Daha sonra ölüm tehditleri alan, kiralık katillerden kaçan Anna’nın hikayesi ve başarısı Hindistan’da “Mala anna vhaychay” (I want to become Anna) adında bir filme de dönüşmüştür.